

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

De victoria quam ab impio Licinio religiosus imperator Constantinus
reportavit. Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

ANNO
CHRISTI
325

πρέπει, καὶ διαπεράξασθαι οὕτως, ἵνα
ἐπισκόποις ἀγνοῖς τε καὶ ὀρθοδόξοις καὶ
φιλανθρωποῖς ἐχόντες χάρισμα. εἴ-
πες δὲ πρὸς μνήμην τῶν λυμεῶνων
ἐκείνων, ἢ πρὸς ἑπαμόν, ἀπερονή-
τως ὄξαφθῆναι πολήσας, ἄρα χρεῖ-
μα τῆς ἰδίας πόλεως, διὰ τῆς τῆς δευ-
ποτρὸς τῆς θεοῦ, τῆς ἔστιν ἐμοῦ, ἐνερ-
γείας ἀνασταλήσεται. ὁ θεὸς ὑμᾶς δια-
φυλάξοι, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί. ταῦτα
καὶ τὰ τοιαῦτα ἢ τῆς θεοφιλοῦς βασι-
λέως Κωνσταντίνου ἐπιστολῇ σαφέστα-
τα ἐδήξει πρὸς τῶν ἀσθενοῦς Εὐσεβίου τῆς
Νικομηδείας, ὃς πρὸς φύλαξοῦ ἰσό-
νον γέροντα τῆς θεομοσιῆς Λικινίου, ἀλλὰ
ἔσσυμύσης καὶ ὑποουργὸς τῆς ἐκείνου
τυραννίδος καὶ ἀσθεσίας. βασιλεὺς δὲ ἐν-
τὸν δὲ τῆς τῆς πρὸς θεοκαίμυρην τῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς ἰστορίας ὑπόθεσιν.

Περὶ τῆς καὶ τῆς ἀσθενοῦς Λικινίου νίκης
τῆς θεοφιλοῦς βασιλέως Κων-
σταντίνου.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ΄.

ΛΙΚΙΝΙΟΥ πόινω σὺν στρα-
τῆσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς Νικο-
μηδέων ὄξορμήσαντος ἐπὶ τὸ Βυ-
ζάντιον καὶ τῆς θεοφιλοῦς Κωνσταντίνου
τῆς βασιλέως ἐκείσε τότε παρόντων
τῶν δὲ ἐκατέρων στρατωτικῶν φα-
λαγγῶν Χρυσόφορος βασιλεὺς ἐν
κύκλῳ αὐτῶν ἐχουσῶν, ἰδὼν ὁ δλι-
πύτης, καὶ τῶν οἰκείων δὲ στρατιω-
τῶν ἐρημον ἑαυτὸν διασείμωτον, ἐπὶ
τῶν τῶν κρητῶνων ἀσπίδα πρὸς ἀ-
φύρτων, τὰ μὲν πρὸς τὰ κρητῶνα
ζῆσθαι ἐσπούδαζεν ἐν Χρυσόπολει τῆ
Βιθυνῶν ἐπὶ τῆς τῆς Καλ-
χιδονος ἐστὶ μὴ δωηδεῖς δὲ, ἰδὼν ἑαυ-
τὸν ἢ δὴ πρὸς τῆς κρητῶνων ὑπὸ τοῖς Κωνσταντίνου ἔβασιλέως ποσὶν, ὄξεδωκεν

Concil. Tom. 2.

etiam manere decet, omnemque
ætatem ita degere, vt episcopus
integritate vitæ, doctrinæ puri-
tate, tum benignitate etiam in
omnes, eximios habentes, iure
lætetur. Si quis autem temere
pestes illas vel memoria, vel lau-
dibus celebrare audeat; confe-
ssim serui Dei opera (meipsum
dico) pœnas suæ audaciæ dabit.
Deus vos, fratres carissimi, in-
columes seruet. Hæc aliaque
his similia pii imperatoris Con-
stantini epistola manifestissime
ostendit de impio illo Eusebio
Nicomediæ episcopo, qui non
solum scelesti Licinii conser-
uator, sed tyrannidis atque im-
pietatis eius minister erat & ad-
iutor. Redeo deinceps ad ec-
clesiasticæ historiæ argumen-
tum.

*De victoria quam ab impio
Licinio religiosus imperator
Constantinus reportauit.*

CAPVT XI.

LICINIUS igitur ex Nico-
mediensiu regione vna cum
exercitu Byzantium progredi-
tur contra imperatorem Con-
stantinum, qui cum illic subsiste-
bat. Sed cum ambas militares a-
cies Christigerum imperatorem
corona cingere videret flagitio-
sus ille, & se a suis ad præstantio-
rum clypeum transfugientibus
desertum conspicaretur, primū
in oppidum Bithyniæ Chryso-
polim (nauale hoc est Calche-
donis) sese abdere cogitabat:
cum vero id non posset, & videret
se sub Constantini pedibus
quasi pronum iacentem, seipsum

Vu

dedidit. Cum igitur æquissimus iuxta ac religiosissimus imperator viuum cepisset, humaniter admodum illum tractavit, nec occidit, sed quietum & otiosum Theſſalonicam habitare iussit. Ille aliquamdiu sese continere videbatur: sed non ita multo post barbaris quibusdam conuocatis, vna cum ipsis instaurare bellum, & cladem acceptam rependere meditabatur. Hoc cum resciuisset fidelissimus imperator, tolli illum Deo inuisum e medio iussit. atque ita Christi & ferui eius opera sublati ille tyrannus est.

ἐαυτὸν. ζῶντα οὐκ συλλαβῶν ὁ Ἰππε-
κίσετος ἢ βίσεβέσετος βασιλεὺς, Φι-
λανθοσπώετα, καὶ κτείνει μὲν οὐδα-
μῶς, οἰκῆν δὲ πῶν Θεσσαλονίκην
πρεσβυτάτην ἡσυχάζοντα. ὁ δὲ πρὸς
ὀλίγον χρόνον ἡσυχάζειν ἐδουκί· μὲν
δὲ ταῦτα βαρβάρους ἵνας πρεσκα-
λουόμενος, καὶ σὺν αὐτοῖς διασκευο-
μέμος, ἀναμάχεσθαι πῶν ἤσαν ἑσπού-
δαζε. τῆτο γνοὺς βασιλεὺς ὁ πιστά-
τος, ἀναιρεθῆναι Θ Θεομισῆ ἐκέλευ-
σε· καὶ ἀνήρεθον * ὁ τῆ Χριστοῦ καὶ τῆ
αὐτῆ Θεοπικτοῦ τυράννος.

LIBER SECVNDVS.

De gestis post sublatum Lici-
nium, & imperio regis Con-
stantini, & de pace ec-
clesiarum Dei.

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ τῆς μὲν πῶν ἀμείρεσιν ἔσσεσθαι
Λικινίου, ἢ ἀποκρατορίας ἔβα-
σιλέως Κωνσταντίνου, ἢ εἰρήνης
τῆς τῆς Θεοῦ ἐκκλησιῶν.

CAPVT I.

ΚΕΦΑΛ. α'.

CONSTANTINVS itaq; re-
Crum potitus per prudentiam
sibi a Deo datam, & summus im-
perator declaratus, res Christia-
norum in dies magis ac magis
augere omni studio contende-
bat. Idque variis modis præsta-
bat, igneam habens fidem, &
innatam in Deum vniuersorum
fidissimam pietatem: & tota sub
cælo ecclesia alta pace fruebatur.
Audiamus sane quid hic dicat
pulcherrimus ecclesiastici fundi
arator, ille veri studiosissimus
Eusebius celeberrimi Pamphili.
Licinius, inquit, persimilem cum
impiis tyrannis viam secutus, ad
persimile etiam cum iisdem ca-
lamitatis præcipitium non sine
τυράννοις τῆς ἀσεβείας μετελθὼν ὁδὸν, ὅππῃ Θ ἴσων αὐτοῖς ἐνόηκας πει-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ πεί-
νω πάντων γυρόμενος ἔκρατης,
διὰ τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης αἰσθῆ * στυαφ-
σεως, ἀποκράτωρ βασιλεύς ἀναδ-
χεῖς, τὰ χειρισθῶν αὐξῆσαι εἰσέ-
μαλλον ἢ μάλλον ἑσπούδαζεν. ἐπὶ
τε τῆτο διαφόροις τοῖς ἔσποισι, ἐμπυ-
ρον ἔχων πῆσιν, καὶ ἐμφύτον πῶν εἰς
Θ τῆς ὅλων Θεοῦ πιστάτων βίσε-
θειαν καὶ πῶν πῶσα ἢ ἔσπο Θ οὐράμων
ἐκκλησία ἐν βαθείᾳ εἰρήνῃ. ἀνωσω-
μῶν δὴ πῆ ἐν ταῦτα λέγει καὶ ὁ δροπῆ
ὁ * κάλλιστος τῆς ἐκκλησιαστικῆς γεωρ-
γίας, ὁ Φιλαληδέσατ Θ Εὐσέβι Θ ὁ
τῆς παμφήμου Παμφίλου. ὁ μὲν οὐκ
Λικίνιος, φησὶ, πῶν ὁμοίαν τοῖς ἀσέ-
τοις ἴσων αὐτοῖς ἐνόηκας πει-